

НАВЧАННЯ В СУБОРДИНАТУРІ

У статті ректора інституту професора В. М. Мороза, надрукованій в газеті «Молодий медик» за 9.09.88 р., багато уваги приділено питанням поліпшення навчання студентів в субординатурі в умовах перебудови. Торкаючись підготовки субординаторів-хірургів, слід сказати, що вона проводиться по цикловій системі, тому що жодна клініка не має необхідного контингенту хворих. Повернення до факультетських і госпітальних кафедр потрібно вважати правильним, оскільки це сприяє перебудові і вдосконаленню учбово-методичної роботи.

Незалежно від майбутньої профільної орієнтації, субординатори-хірурги повинні мати знання з основ клінічної хірургії, оволодіти методами ранньої діагностики захворювань, уміти швидко орієнтуватися в невідкладних ситуаціях, набути необхідний об'єм практичних навичок. З цією метою ми всебічно аналізуємо прояви захворювань, залуцаємо студентів до клінічного

мислення біля ліжка хворого, оволодіння сучасними методами діагностики і хірургічного лікування.

Циклова система дає змогу кафедрам дати майбутнім лікарям усе, що потрібно для самостійної роботи, а студенти мають змогу вивчати найрізноманітнішу патологію.

Для поліпшення навчання субординаторів необхідно посилити відповідальність за доручену справу як викладачам, так і студентам, більше уваги приділяти оволодінню практичними навичками, посилити вимогливість до кафедр за профільну підготовку спеціалістів, інтегрувати навчальний процес, продуктивніше використовувати клінічні бази.

Є й інші невирішені проблеми. Так, групи субординаторів-хірургів, закріплені за ургентними клініками для вивчення судинної і грудної хірургії, приходять лише на тиждень. Хіба можна за такий короткий час детально ознайомити студентів навіть з не-

відкладними питаннями цих розділів хірургії, які складають половину всієї хірургічної патології?

З метою вивчення ургентної хірургії клініка госпітальних хірургів напружує свої групи в ургентні лікарні на два місяці. Вважаємо, що така методика вірна.

В цьому році в хірургічні клініки приходять терапевти, що дуже важливо для підготовки лікаря загального профілю. Це дасть змогу терапевтам отримати навички з інтенсивної терапії і догляду за важко хворими.

Потребує вдосконалення також виробнича практика. Її повинні очолити досвідчені асистенти і доценти, які зможуть якісно навчати і контролювати всю практичну роботу студентів.

Потребує також перегляду оцінка знань студентів під час екзаменів.

І. МІТЮК,

професор, зав. кафедрою хірургічних хвороб.